

College van beroep voor de examens

CBE2022-061
U2022/05204/MIC

Verzonden: 11 juli 2022

Zaak 2022-061

Datum zitting: 15 juni 2022

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

appellante

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit, bijgestaan door de examiner van de cursus Ondernemingsrecht (RS0312), gevestigd te Heerlen, verweerders.

I. PROCESVERLOOP

1. Bij besluit van 2 maart 2022 is namens de Commissie voor de examens (hierna: de Commissie) aan appellante medegedeeld dat zij op 26 februari 2022 niet heeft voldaan aan de vereisten die worden gesteld aan het tentamen van de cursus Ondernemingsrecht (RS0312). Appellante heeft het cijfer 5,2 behaald.
2. Per e-mail van 18 maart 2022 heeft appellante beroep ingesteld tegen deze beslissing.
3. De Commissie en appellante zijn niet gekomen tot een minnelijke schikking. Appellante heeft per e-mail van 6 mei 2022 aangegeven haar beroep te willen doorzetten.
4. De Commissie heeft een verweerschrift met de daarbij behorende bijlagen overgelegd.
5. Het College heeft het beroep van appellante behandeld in een openbare zitting op 15 juni 2022 te Heerlen. Het College heeft partijen de mogelijkheid geboden om via een beeld- en geluidverbinding deel te nemen aan de hoorzitting. Appellante heeft op die manier deelgenomen aan de hoorzitting. Namens verweerders hebben mevrouw mr. M.F.R.H. Ruijschop, ambtelijk secretaris Commissie voor de Examens en mevrouw mr. dr. M.L.H. Reumers, examiner van de onderhavige cursus, ook op die manier deelgenomen aan de zitting.

II. MOTIVERING

1. Uit het verhandelde ter zitting en uit hetgeen door partijen in de overgelegde stukken naar voren is gebracht, is voor het College het volgende komen vast te staan.
2. Het beroep van appellante richt zich tegen de beoordeling van het tentamen d.d. 26 februari 2022 van de cursus Ondernemingsrecht (RS0312), meer specifiek tegen het totaal aantal te behalen punten voor de open vragen en vraag 21.
3. In haar beroepschrift voert appellante aan dat voor de open vragen uit het tentamen minder punten behaald konden worden dan op de cursussite werd aangegeven. Ter zitting heeft appellante verklaard dat bij haar verwarring is ontstaan door de manier waarop geformuleerd is hoeveel punten verdiend kunnen worden en dat zij inmiddels de uitleg van de examiner over het totaal aantal punten begrijpt. Deze beroepsgrond komt te vervallen.
4. Met betrekking tot vraag 21, voert appellante het volgende aan:
 - a. Ten aanzien van subonderdeel a) betoogt appellante dat haar antwoord (ook) juist is. Appellante heeft het Forumbank-arrest genoemd en de rechtsregel hieruit toegepast op de casus. Het antwoordmodel noemt alleen artikel 2:239 lid 4 Burgerlijk Wetboek (BW), waarmee het antwoordmodel naar mening van appellante te beperkt geformuleerd is. Artikel 2:239 lid 4 BW is namelijk voortgekomen uit het Forumbank-arrest. Voor het noemen van

- jurisprudentie en rechtsregel, dienen extra punten te worden toegekend. Verder komen onderdelen van het door haar gegeven antwoord overeen met het antwoordmodel en is zij tot dezelfde conclusie gekomen als het antwoordmodel.
- b. Ten aanzien van subonderdeel b) betoogt appellante dat meer punten toegekend hadden moeten worden voor het gegeven antwoord. Onder verwijzing naar het lesmateriaal, stelt zij dat haar antwoord overeenkomt met het antwoordmodel. In tegenstelling tot wat de examiner beweeft, heeft appellante artikel 2:192 lid 1 sub a BW wel benoemd en uitgeschreven. Zij heeft enkel een berekening weggelaten uit haar antwoord, maar achtte deze niet relevant daar er al een bedrag gegeven was in de vraag.
 - c. Ten aanzien van subonderdeel c) betoogt appellante dat meer punten toegekend hadden moeten worden. Hoewel appellante een verkeerd wetsartikel heeft gebruikt, komt haar antwoord in voldoende mate overeen met het antwoordmodel. Het antwoord is te streng beoordeeld.
 - d. Ten aanzien van subonderdeel d) betoogt appellante, onder verwijzing naar het lesmateriaal en het antwoordmodel, dat het door haar gegeven antwoord (ook) juist is. In deze vraag wordt de definitie van de statutaire blokkeringsregeling gevraagd. De beantwoording van appellante komt overeen met hetgeen op internet staat over dit onderwerp. Daarom dient 1 punt extra te worden toegekend.
5. Met betrekking tot de beoordeling van vraag 21 voert de examiner het volgende aan:
- a. Ten aanzien van subonderdeel a) betoogt de examiner dat appellante leerstukken en rechtsregels in haar antwoord door elkaar haalt. Ook betreft appellante in haar antwoord elementen die niet ter zake doen. Artikel 2:239 lid 4 BW is mede tot stand gekomen tegen de achtergrond van het Forumbank-arrest, maar daarmee heeft appellante de vraag niet aan de hand van de juiste feiten en thans geldende rechtsregels beantwoord. Uit het gegeven antwoord blijkt niet dat appellante de leerstof voldoende begrijpt. Er kunnen geen extra punten worden toegekend.
 - b. Ten aanzien van subonderdeel b) betoogt de examiner dat appellante onvoldoende concreet is geweest in de verwijzing naar de juiste wettelijke bepaling (artikel 2:192 lid 1 sub a BW). Ondanks dat lid 1 sub a niet zuiver benoemd is, is de examiner bereid om hiervoor 1 extra punt toe te kennen. Voor het overige heeft appellante de in de statuten genoemde bepaling niet volledig toegepast op de casus. Ook heeft zij een berekening uit het antwoord weggelaten, waardoor een essentieel onderdeel van het antwoord ontbreekt.
 - c. Ten aanzien van subonderdeel c) betoogt de examiner dat appellante voor de motivering van haar antwoord het verkeerde wetsartikel heeft betrokken. Zij sluit aan bij de bepalingen over besluitvorming van de algemene vergadering en niet van het bestuur. Dat maakt het antwoord van appellante incorrect en toont aan dat appellante de leerstof onvoldoende heeft begrepen. Voor dit onderdeel kunnen geen extra punten worden toegekend.
 - d. Ten aanzien van subonderdeel d) betoogt de examiner dat het antwoord onvoldoende is gemotiveerd. Essentiële onderdelen uit het antwoordmodel ontbreken. Met haar antwoord, beantwoordt appellante een andere vraag dan die in de casus gesteld werd. Ook op dit punt heeft appellante de leerstof onvoldoende begrepen. Tot slot waarschuwt de examiner om niet blindelings te varen op definities die op internet worden gegeven, maar hiervoor aansluiting te zoeken bij de leerstof. Voor dit onderdeel kunnen geen extra punten worden toegekend.
6. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61 lid 2 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.
7. Vooropgesteld dient te worden dat de taken en bevoegdheden van het College niet strekken tot het opnieuw beoordelen van enig tentamenonderdeel. Het College toetst of de beoordeling voldoende zorgvuldig tot stand is gekomen en of zij genoegzaam is onderbouwd. Voorts geldt dat de beoordeling van een tentamen of enig onderdeel daarvan behoort tot de discretionaire bevoegdheid van de desbetreffende examiner. Dit brengt met zich dat, naast de hierboven aangegeven toetsing, de beoordeling van een tentamen of enig onderdeel daarvan slechts voor vernietiging in aanmerking komt als er strijd is met enige regel van geschreven of ongeschreven recht.
8. Het College overweegt dat appellant voor het tentamen van 26 februari 2022 behorende bij de cursus Ondernemingsrecht (RS0312) het cijfer 5,2 heeft behaald. Ondanks dat de examiner één extra punt wil toekennen voor vraag 21 onderdeel b), blijft het cijfer van appellante ook daarmee onvoldoende.

9. Het College is, toetsend binnen de hierboven aangegeven grenzen, op grond van de gedingstukken en het verhandelde ter zitting, van oordeel dat de beoordeling in rechte stand kan houden.
- a. Met betrekking tot de fase van minnelijke schikking overweegt het College dat voldoende is gebleken dat er (telefonisch) contact heeft plaatsgevonden met appellante en dat de examiner appellante daarbij heeft voorzien van een uitgebreide inhoudelijke toelichting op de beoordeling. Hoewel geen minnelijke schikking werd aangeboden, kan niet gekomen worden tot het oordeel dat de fase van minnelijke schikking niet juist werd doorlopen. Volgens het College is het aanbieden van een minnelijke schikking daarvoor geen vereiste. In dit verband heeft appellante een (aanvullende) toelichting ontvangen en werd inzicht geboden hoe de puntentoekenning tot stand is gekomen. De examiner heeft een aanzienlijke inspanning geleverd om de beoordeling toe te lichten.
 - b. Het College overweegt dat de examiner gemotiveerd heeft betoogd dat appellante de lesstof nog onvoldoende beheerst en dat steeds essentiële onderdelen uit het antwoordmodel ontbreken, waardoor voor de subonderdelen a), c) en d) geen extra punten kunnen worden toegekend. Gelet op verweerders reactie op de beroepsgronden en de ter zitting gegeven toelichting kan niet worden geconcludeerd dat er sprake is van een onzorgvuldige of kennelijk onredelijke beoordeling.
10. Het bovenstaande leidt dan ook tot de conclusie dat het beroep ongegrond is.

III. BESLISSING

Gelet op artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek beslist het College als volgt.

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. Th. M. Schelfhout, plaatsvervangend voorzitter, en B.J.W.L. Geurts, dr. ir. H.L. Jonker, drs. I.V. Stom-Stevelmans en S. van der Waal, leden, in tegenwoordigheid van mr. A.L.H. Soons-Koopman, plaatsvervangend secretaris, op 15 juni 2022.

w.g. de plaatsvervangend secretaris,

w.g. de plaatsvervangend voorzitter,

mr. A.L.H. Soons-Koopman

mr. Th. M. Schelfhout

Voor eensluidend afschrift,

mr. A.L.H. Soons-Koopman

Tegen een besluit van het College van beroep voor de examens kan door appellante binnen zes weken na verzending van dat besluit beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het hoger onderwijs (artikel 7.66 WHW), Postbus 16137, 2500 BC Den Haag

